



ČASOPIS ČESKOSLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V. ZAHRAŇÍ - Č. 38.

Chcem Věrní Zůstat Také Dál.

CALIF III. 1974



Redakční rada: V. Balejka, Dr. V. Fanderlik, E. French, L. Rozsypal, Dr. F. Woitsch

Adresa redakcie: "STOPA", 3133 Shipway Ave. Long Beach, California 90808
Časopis vychádza 4x do roka. Predplatné dobrovoľné.

ČESKOSLOVENSTÍ SKAUTI VE ŠVÝCARSKU.

Přeloženo ze skautského časopisu.



Před několika měsíci byla založena skupina československých skautů. Jsou členy SPB. /Schweiz. Pfadfinder Bund/. Jejich vůdce jsou českoslovenští skauti. Miloš Miltner, vůdce jednoho oddílu nám vyprávěl toto.

Českoslovenští skauti ve Švýcarsku nosí stejný kroj jako skauti SPB. Podrobíme se všem předpisům své nové vlasti, ve které žijeme a kterou máme rádi. Pouze na levém rameni budeme nosit látkovou domovenku s jménem města, kde máme svůj oddíl. Tato domovenka je ukončena na obou koncích malou vodorovnou československou vlaječkou. Druhá věc, kterou máme rozdílnou od ostatních švýcarských skautů je náš slibový odznak, který budeme nosit vedle švýcarského slibového odznaku. Je to žlutá skautská lilie nesoucí uprostřed československého lva, který má na prsou slovenský znak. Budeme-li nosit barety / tato otázka není ještě vyřešena / budeme nosit na straně tkaný odznak. Bude to česká s slovenská skautská lilie v kruhu a nad ní švýcarská skautská lilie.

Doufáme a věříme, že spolupráce našich starých vůdců z Československa s vedoucími švýcarských skautů přinese mnoho nových poznatků a že budeme moci vzájemně vyměňovat svoje zkušenosti.

Mezi skauty československými je zvláště oblíbená hra zvaná : Lov třinácti bobříků. Tato hra se většinou hraje venku v přírodě a trvá skoro celý rok. Doufáme, že naši švýcarští bratři zažijí s touto hrou mnoho radosti a zábavy a že jim tato hra přinese mnoho nového

Můj oddíl již s hrou začal a velice se nám líbí.

Miloš Miltner

13 bobříků / zkrácený překlad /

1. Bobřík rychlosti: Má žlutou barvu. Učí rychlosti, postřehu a žádá rychlé rozhodování a přesnou práci.

2. Bobřík míření: Světle zelený. Musíš dokázat tato cvičení: Nakresli na zemi čtverec 1 x 1 m nebo 3 x 3 stopy. Ze vzdálenosti 4.5 m /14 stop/ hajej kaněnky do čtverce, velikosti bramboru. Ze sta hodů musí být 80 ve čtverci. Kámen musí dopadnout do čtverce, ne se tam odrazit.

3. Bobřík první pomoci: Opatři se malou kapesní lékárníčkou. Proveďš umělé dýchání. Vyčistiš a zavážeš zranění. Co uděláš, když někdo omdlí? Co uděláš při bolesti žaludku a a nevolnosti? Ošetříš uštknutého hadem. Jak ošetříš sluneční upal? Musíš znát telefonní číslo nejbližší nemocnice a adresu i číslo lékaře.

4. Bobřík plavání. Červený. Musíš uplavat 60 m / yardů/ v klidné vodě.

5. Bobřík dobrého skutku. Tmavomodrý. Musíš každý den vykonat jeden dobrý skutek. Pujčíš kamarádovi nůž, tužku, uděláš někomu radost, převedeš starou osobu přes křižovatku. Bobříka dostaneš když jich vykonáš sto. Musíš si je zapisovat, celých stodní. Ne jeden den.

6. Bobřík odvahy. Tmavohnědý. Půjdeš večer, za tmy někam, kam se bojíš jít. Přes les, přes hřbitov, tmavou ulicí. Překonej strach.

7. Bobřík květin. Tmavozelený podklad. Musíš znát stromy a rostliny přesně, tak abys je rozeznal. Zařiš si jich 50. Nesmíš nikdy stoupnout na stomek, nebo zašlápnout krásnou květinu.

8. Bobřík dlouhého mlčení. Oranžový. Budeš dlouho honit tohoto bobřího taškáře. Musíš mlčet celých dvacetčtyři hodin. Při tom musíš být v táboře, nebo na výletě mezi chlapci, nesmíš se někde schovávat nebo odejít někam, kde jsi sám. Celých 24 hodin v jednom kuse.

9. Bobřík samoty. Růžový. Musíš zůstat od svítání do západu slunce sám v lese, tak aby tě nikdo neviděl. Vezmi si něco s sebou na jídlo, zápisník a náčrtník a pozoruj všechno kolem sebe. Po cestě do lesa a zpět, půl hodiny, můžeš někoho potkat. To se nepočítá.
10. Bobřík zručnosti. Fialový. Vyřezej kapesním nožem z kousku dřeva, nejlépa lipového kolečko o průměru 2 cm / 1 1/2 in / Žhavým drátem propálíš skrz díрку. Pro každého bobříka jedno. Každé nabarvíš barvou příslušného bobříka a pověšíš je všechna v klubovně pod své jméno.
11. Bobřík síly. Světlemodrý. Zavěsíš se na hrazdě, tak abys se nedotýkal země a přitáhneš se až se dotneš bradou hrazdy. Postupným cvičením docílíš, že se můžeš přitáhnout bez namahy 5 x.
12. Bobřík hladu. Tmavohnědý. Musíš celých dvacetčtyři hodiny zůstat o hlad. Nejlépa začni po podstatném obědě.
13. Bobřík vlídnosti. Bílý. Nebudeš na nikoho hrubý, Nebudeš používat neslušných a nepříslušných slov, Nebudeš lhát, Budeš dělat jenom dobro a nic špatného a pomůžeš každému, kde budeš moci. Nebudeš ubližovat mladším a slabším,. Povedeš-li tento rytířský život 30 dní dostaneš bobříka. Pak ale musíš pokračovat, tak, aby se ti toto chování stalo zvykem a stal se z tebe dokonalý gentleman.

Nezáleží na tom s kterým bobříkem začneš. Můžeš také dobývat dva nebo tři bobříky najednou, jenom tyto tři zkoušky se nemohou spojit: Bobřík samoty, bobřík mlčení a bobřík hladu.

Získáš-li všech 13 bobříků, pak teprve máš právo nosit na svém skautském kroji látkový odznak 13 bobříků.

Dr. A a r e l S K A L A - Č I L ©

Podívejte se na titulní stránku tohoto čísla. Je to novoročenka, kterou mi Čil poslal o vánocích 1972. Byla poslední.

Snad vyjadřuje to, co mi kdysi napsal po roce 1968, když vešl v Praze kursy pro nové vůdce, ke kterým jsem mu poslal několik cívek namluvených přednášek. Psal, že po všech těch zkušenostech a zklamání, deset let žaláře, dvojího rozpuštění Junáka a opětném jeho vzkříšení vždycky našel novou sílu a víru v dobro a krásu, když se zadíval do korun stromů, do vln na hladině Vltavy a do plamenů táborového ohně.

Byl jedním z generace, která začínala po první válce, která vychovávala stovky našich vůdců a věřila, že práce vedoucího v oddíle je tvůrčí uměleckou prací.

Byl mnoho let vedoucím známé Pražské Šipky, která měla klubovnu ve vodárenské věži u Jiráskova mostu. Tam žil a jeho světem byla Praha, Vltava a lesy na Berounsku.

Odešel náhle a vzpomíná na něho nejen věrná družka života jeho paní Dagmar, která vedla dívčí oddíl a ztrávila také léta v žaláři, ale všichni kdo ho poznali .

Dr. J i ř í R E H Á K ©

Jirka se narodil jako skaut, protože jeho otec byl jeden z těch 'praskautů' poslední náčelník Junáka před válkou který ztrvil šest let v Buchenwaldě protože byl náčelníkem. Jirka patřil k mladé generaci, před válkou, horlivým pracovníkem v obnoveném Junáku v r 1945 a vedoucím činovníkem za Pražského Jara. Jeho otec se ho již nedočkal, neboť zemřel o Vánocích 1967 a na jeho pohřbu se poprvé zase hrála 'Junácká'. Jiří jako skaut našel zálibu v památkách naší vlasti a zaměstnání jako vydavatel krásných knih o nich. Měl to v krvi, neboť jeho strýc, malíř a rytec ilustroval drobnými kresbami známou knihu Svojsíkovu vydanou v r 1920. Základové Skautingu.

Bylo mu teprve 47, když ho zkosila zákeřná choroba.

Velen.

C O Z N A M E N A S L O V O J A M B O R E E .

Dnes kdekdo ví, že Jamboree znamená shromáždění pod širým nebem, předně skautů, nebo i sportovců lyžařů a pod.

Ještě před několika lety toto slovo znamenalo pouze tábor, nebo sjezd skautů, především skautů různých národů, tedy Jamboree mezinárodní. To je zcela normální zjev, že slova časem mění svůj Původní význam a je jich používáno pro podobné, nebo příbuzné významy.

Hledáte-li ve slovnících nejenom význam, ale také původ tohoto slova, najdete nejrozumnější vysvětlení. Sama Lady Baden Powell, vdova po Světovém náčelníkovi a skautském zakladateli mi vysvětlovala, že je to slovo, které si její manžel vymyslel. Jinde v Oxfordském slovníku najdete, že je to slovo indianské, jinde že pochází z nářečí Zulu v Jižní Africe. V r. 1920, když se konalo první mezinárodní skautské Jamboree v Londýně citoval anglický dopisovatel v novinách Baden Powella, který prý řekl: ..doufám, že se mi podaří shromáždit zástupce skautu z celého světa k manifestaci, kterou popříteladuseveroamerickýchIndianůnazvemeJamboree.

V poslední době však badatelé, hlavně v Americe dokázali, že to není indianské slovo a že podobný výraz v žádném indianském jazyce neexistuje.

Dal jsem se do hledání ve starých slovnících, většinou amerických, a pomohl mi také jeden australský skaut a linguista. Je nesporné, že Jamboree nezní indiansky a již ve slovnících z r 1840 v Americe se objevuje slovo SHIVAREE -/šivarý/ což znamenalo schůzku, nebo shromáždění sedláků pod širým nebem v jižních státech. Později znamenalo všeobecně schůzku pod širým nebem, často také pitku.

Není pochyby že je to jenom zkomolenina francouzského slova CHARIVARI /šaryvary/ které mělo přibližně stejný význam a ve Francii tak zobecnělo, že dokonce vycházel v letech 1840 humoristický časopis toho jména, do něhož přispíval svými karikaturami dobře známý malíř Daumier. Toto francouzské slovo se dostalo do Louisiany, kde se dosud mluví francouzsky, pochopitelně se zkomolilo na slovo CHIVOREE nebo CHIVORI /šivorý/. Přenesením do španělštiny CH se zaměnilo v J, protože ve španělštině se J vyslovuje jako CH a do-

týčný pisatel asi francouzky neznal a nevěděl, že Ch se vyslovuje jako 'š'. Nijak se nedivte. Lyže v angličtině jsou přece 'ski'. To slovo je převzato z norštiny, kde se ovšem vyslovuje jako ší. Stejně se slovo vyslovuje a dnes i píše tak v němčině. Podobně angličtina převzala slovo 'skip' z norštiny a vyslovuje je jako šip což znamená loď. Stejně v němčině. Na druhé straně skipper, kapitán lodi zůstal skíper a ne 'šipr'.

SIBORI, psané JIBORI se objevuje ve slovnících jižních států. Opět vlivem španělštiny B se změnilo ve V, protože americká španělština stejně jako jižní španělština v Evropě nerozlišuje dobře tyto dvě hlásky. Jak se tam však dostalo to M. Inu pro snažší výslovnost Tom u se říká assimilace dvou retnic. A máme Jamborí nebo Jamboree a francouzskou koncovkou.

Slovo to mělo špatný zvuk či význam a znamenalo pitku, výtržnost po případě rvačku. V r 1884 píší noviny v Bostonu pochvalně o jednom z poslanců, že že nedovolil, aby bylo pořádáno pro voliče v den voleb v parku jamboree, protože by jistě došlo k výtržnostem.

V Evropě ovšem toto slovo bylo neznámé a proto po r 1920 ho bylo používáno výhradně k označení mezinárodních skautských sjezdů. Vyskytuje se ovšem již v r 1908 k označení skautského většího tábora. A odtud je asi měl Baden Powell. Teprve po druhé světové válce Američané použily tohoto slova k označení svého národního sjezdu. A dnes máme okresní, oblastní státní i celostátní jamboree jako zcela obvyklý výraz.

Dokonce se v tvořila podobná slova zcela podle zvuku, jako SKIOREE, sjezd lyžařů, často také CAMPOREE, společný tábor a tod.

A tak staré slovo nabylo docela jiného významu, ale není pochyby že my, skauti, jsme mu dali novou náplň a rozšířili je po celém civilizovaném světě.





Skautská JAMBOREE v minulosti

Kratce poté, co vstoupilo v život skautské hnutí r. 1906, začalo se rychle a neocakávaně šířit i v zemích mimo britské ostrovy. Tato skutečnost přiměla Baden-Powella k zamýšlení a poznání, že dříve či později bude muset být organizováno setkání skautů všech národností. Avšak až již měl jakoukoliv myšlenku, ta byla zmařena vypuknutím I. světové války v r. 1914.

Roku 1917, tedy v desáté výročí konání prvního skautského tábora na Brownsea Islandu, svíla naděje, že by se mohla uspořádat alespoň nějaká vzpomínková slavnost. Vzhledem ke starým poměrům bylo usneseno, že bude uspořádána — jakmile to okolnosti dovolí — mezinárodní jamboree. Když pak skončila válka v r. 1918, padlo rozhodnutí uspořádat skautský sraz o dva roky později, tedy v roce 1920. Byla to zajiště jen náhoda, která způsobila, že v podobné situaci se ocitlo skautské hnutí, když bylo rozhodnuto uspořádat šesté světové jamboree z. 1947, tedy dva roky po II. světové válce.

První světová jamboree — Olympia, Londyn, Anglie 1920

Toto první jamboree bylo událostí, o jakou se každý předtím ani nepokusil a vyžádalo si poradnou dávku odvahy, aby se tato událost stala úspěchem a nikoliv fiaskem. Jamboree z r. 1920 se jen málo podobalo těm světovým setkáním skautů, jak je známe dnes. Snad nejmarkantnějším rozdílem je skutečnost, že první jamboree se konalo v budově paláce Olympia, v samém srdci Londýna. Skauti, kteří se zúčastnili tehdy tohoto prvního srazu a bylo jich 8000 ze 34 různých zemí, pořádali různé akce a podívané na jevišti paláce Olympia, kam byla nanesena země a trávník, aby tam skauti mohli postavit stany! Je velice obtížné, ne-li přímo nemožné nalézt uprostřed velkoměsta tábořiště pro 5000 skautů, avšak přesto se takový záměr podařilo v richmondském Old Deer Parku, zatímco ostatní spali v budově Olympia, připraveni pro další představení v následující dny.

Ve velké postranní hale paláce Olympia se konaly různé výstavy. V oněch dnech byl jakousi novinkou i slon a předvádění skautské zručnosti a obratnosti probíhalo v non-stop programu. Tím také se stalo, že toto první světové jamboree bylo více velkolepou podívanou než skautským srazem.

Ale tato událost, která původně začala jako skautská slavnost, se přeměnila v obrovskou demonstraci mezinárodní dobré vůle. Na závěr skautského jamboree byl uspořádán zcela neplánovaný hold, když ve velké areně, zaplněné tisíci skauty a mnoha tisíci diváky byl Baden-Powell spontánně proklamován za „Náčelníka světových skautů“, tedy byl mu udělen titul, jaký nemůže poskytnout žádná vláda ani král a který zaniká jen úmrtím nositele. Při slavnosti na rozloučenou pronesl Baden-Powell projev, jenž neztratil na svém významu ani dnes.

Kratký výtah:

„Bratři skauti!

Mezi národy světa existují rozdíly v myšlení a povaze, stejně jako v řeči a v tělesné konstituci. Toto jamboree nás však poučilo, že budeme-li navzájem trpěliví a umět dávat i brát, pak dojde k uřádnosti a porozumění. Bude-li to vše vůle, nechť se odtud rozejdeme plni odhodlání rozvíjet mezi sebou samými a našimi hochy duch komandérství pomocí skautského bratrství obepírajícího celý svět, slyšícem tak nespomíháni míru a štěstí na světě a dobré vůli mezi národy.“

Druhé světové jamboree — Kodaň, Dánsko 1924

Druhé světové jamboree skautů se konalo roku 1924 ne-daleko dánského hlavního města Kodaň.

Stanové tábořiště existovalo po sedm dní a po stejnou dobu byli zúčastnění skauti předemětem pozoruhodné pohostinnosti sympatických Dánů. Přes 5000 skautů ze 34 národů se shromáždilo pod stany na dobu jednoho týdne. Bylo to poprvé, co bylo organizováno tak obrovské stanové tábořiště.

Samotné jamboree bylo nenbyčejně úspěšné a skauting mohl opět ukázat celému světu něco nového.

Třetí světové jamboree — Arrowa Park, Birkenhead, Anglie 1929

Třetí světové jamboree se stalo oslavou 21. výročí vydání knihy „Skauting pro chlapce“. Třicet pět zemí vyslalo celkem 30 000 skautů a dalších 10 000 britských skautů si nedalo ujit příležitost stanovat v blízkosti mezinárodního tábořiště. Bylo to dozajista největší setkání mládeže, jaké svět do té doby viděl. Především dvě skutečnosti vynikly nad všem ostatním — počet zúčastněných a bláto! Přelo tak mocně, že jilovitá půda neuhla vsáknout vodu a tábořiště se brzy podobalo moři bláta.

Čtvrté světové jamboree — Godollo, Maďarsko 1933

Čtvrté světové jamboree se konalo v královském lese u města Godollo, asi 17 km od Budapešti. Zúčastnilo se 25 000 skautů z 34 zemí. Po celou dobu skautského srazu bylo krásné počasí. Za zmínku rovněž stojí skutečnost, že celý maďarský národ se opravdově snažil, aby skautský sraz byl úspěšný.

Páté světové jamboree — Vogelenzang, Holandsko 1937

Na tento skautský sraz vzpomínáme především proto, že byl posledním jamboreem, které mohl před svou smrtí v lednu 1941 ještě navštívit Baden-Powell. Když holandská královna Wilhelmina zahajovala jamboree, stálo před ní 27 000 skautů z 51 zemí světa včetně 8 000 skautů z Velké Británie. Baden-Powellovi bylo 81 let, když zavítal na toto jamboree a ve svém projevu prohlásil mimo jiné:

„Blížím se konci svého života. Většina z vás je právě na jeho začátku a já si přeji, aby vaše životy byly šťastné a úspěšné. Takový svůj život můžete utvářet, jestliže udržíte vše, abyste po celý svůj život uskutečňovali skautský zákon, bez ohledu na své postavení a bez ohledu na to, kde se právě nacházíte. A nyní sbohem, Bůh vám žehnaj, Bůh žehnaj vám všem!“

Šestá světové jamboree — Mousaon, Francie 1947

Za krátkou dobu se svět pomohl opět do válečných událostí. Skauti na celém světě vzpomínali na svoji jamboree, která se měla konat v letech 1941 a 1945. Je typické pro skautské hnutí, že ihned po skončení druhé světové války se začalo zamyšlet plány na uskutečnění skautského srazu v r. 1947. Francie, nedávno právě osvobozena, pozvala do své země skauty z celého světa. Navzdury obrovským úsilím, se kterým se museli potýkat organizátoři jamboree:

byl tento skautský „Sraz míru“ ohromujícím úspěchem. Více než 25 000 účastníků ze 70 států se sešlo v nábojišcích na březích řeky Seiny a radovalo se z poznání, že skautské hnutí nejen že přežilo válečné události, ale navíc se ukázalo být ještě silnější a živelnější než kdykoliv předtím. Mnozí si v těch chvílích mohli představit, že za několik měsíců budou naši bratři skauti v Československu a Maďarsku zbaveni možnosti existovat i nadále jako organizace mládeže.

Sedmé světové jamboree — Bad Ischl, Rakousko 1951

Toto jamboree, které se konalo o 4 roky později, bylo uspořádáno v zemi, která stále ještě trpěla zhoubnými následky války. Z toho důvodu bylo toto jamboree označeno jako „jamboree skromnosti“. Tábořiště bylo umístěno na rozlehlém hřišti v prostředí malebných hor v oáse Solná komora, jen několik kilometrů od známých lázní Ischl. Dobrovolní vedoucí skautských organizací v Rakousku organizovali toto jamboree ve svém volném čase a již dva roky před jeho konáním tu zdarma pracovali, aby ušetřili výdaje a poskytli účastníkům skautského setkání co největší pohodlí. Počet těch, kteří se mohli zúčastnit, byl omezen na 15 000 a nikdo z přítomných nezapomene na první noc, kdy rakouští skauti zapálili na okolních vrcholcích signální ohně jako pozdrav všem, kteří přijeli na jamboree. V každém případě byl tento sraz velkolepým gestem země, která stále ještě byla vojensky okupována.

Deváté světové jamboree — Niagara on the Lake, Kanada 1953

Bylo to první jamboree, které se konalo v zemi na západní polokouli. Tábořiště bylo umístěno v překrásné zvláštní krajině v blízkosti niagarského jezera a bylo v něm ubytováno 11 000 skautů, z toho tisíc z Velké Británie. Největším zážitkem, kromě leteckých mostů, jimiž se dostávali zámožní účastníci na místo srazu, byla úžasné pohostinnost Kanadčanů. Nejenom že pořádali sbírky, aby vypomohli skautům ze zemí s „měkkou měnou“, ale své přátelské a porozumění prokazovali při každé příležitosti a při setkáních se skauty — hosty své země.

Desáté světové jamboree — jubilejní sraz v Sutton Coldfield Warwickshire, Anglie 1957

Toto jamboree se konalo k oslavě jubilea skautského hnutí a zároveň též na oslavu stého výročí narození Baden-Powella v Suttonu Parku, nádherném přírodním parku o rozloze 24 tisíc akrů. Celkem 34 000 skautů z 90 zemí se tu sešlo na dobu 12 dnů. Počasí bylo střídavé: od vedra až po průtrž mračen, kdy byly zaplaveny některé části rozsáhlého tábořiště.

Desáté světové jamboree — Laguna, Filipíny 1959

Byl to první světový sraz skautů, který se konal v Asii. Navštívilo jej 12 000 skautů z 69 zemí včetně pečlivě vybraného kontingentu 105 účastníků z Anglie, kteří absolvovali cestu tam i zpět letadlem. Výlohy na jednoho účastníka činily 300 liber, jež byly opatřeny různými slevami.

Jedenácté světové jamboree — Maratón, Řecko 1963

Na pláňině u Maratónu, bájeného místa slavné bitvy z r. 490 před našim letopočtem, mezi starověkými Řeky a Peršany. Na srazu se účastnilo 10 394 skautů z 89 zemí, nejvíce návštěvníků bylo z Anglie: 1498 skautů se přepravilo na místo konání pomocí 20 největších letadel. Náklady na osahu činily 85 liber.

Dvanácté světové jamboree — Farragut State Park, Idaho, USA 1967

Tento sraz, který se konal pod heslem „Za přátelství“, byl navštíven 12 000 skauty ze 100 zemí. Toto jamboree bylo vyvrcholením oslav diamantového jubilea trvání skautského hnutí.

-pretisknute z
casopisu Skaut-

Trinácté světové Jamboree-
Japonsko: nemame žádné zprávy.



Čtrnácté světové Jamboree - bude se konat v Norsku. Členové čs. skaut. skupiny z Los Angeles se chystají na Jamboree.

Béda... 65

Krátký výtazek mezníků Bedřichova skautského života:

Vlce 1917-1918 ve Slezské Ostravě /tehdy Polská Ostrava/ pod vedením Pasterňaka staršího. 1920 skautsky slib na Lyse Hoře v Bezkydech. 1924 - 1925 zástupce vůdce 7. oddílu / Petra Bezruče/. 1926 - 1927 vůdce toho oddílu. Na podzim odchod na Vysokou školu Báňskou a Hutní v Příbrami. Pracoval tam v oddíle č. 1. "Horymír". 1928-1930 pokračuje ve studiích v Brně a pracuje v oddíle č. 3 Brno-Zabovřesky. 1. října 1930 jde na vojnu do Benesova, Jindř. Hradce a do Prahy. Po vojně se usazuje v Praze-Nuslích a hned do oddílu č. 7 na Folimance. Válka a po ní se stěhuje do Benesova u Prahy kde se plně rozjíždí. Spolupracuje ve středisku, v kraji, zakládá od-skautský oddíl, je vedoucím Old-Skautů a místo-starosta SPJ. Na podzim 1948 opouští vlast se 4 old-skauty /Duch, Hec-Kec, Kozara, Franba/. V táboře v Regensburgu hned přistupuje k založení skautského ústředí v exilu spolu s ostatními skauty, pod vedením br. Dr. Velena Fanderlika. Část tábora se stěhuje do Murnau v Horních Bavořích do Panzerkaserny, kde se zakládá středisko Murnau. Stává se prvním starostou a vedoucím old skautů. Když br. Kim vyemigroval stává chief-skauter pro Německo.

V lednu 1951 odjíždí do U.S.A. na SS General McRea. 5 měsíců se zdržuje v Hollywoodu a odjíždí za práci, která se našla až v Chicagu. Hned se hlásí u br. Miloše Brože, který je commissioner pro U.S.A. a - po 41 letech se stává opět řadovým skautem.... Je sám zvolen ommissioner pro U.S.A po odchodu br. M. Brože na vojnu / v St. Procopius Collage v Lisle, Illinois/. Pod jeho vedením zakládají se další oddíly v Chicagu a N. Yorku a jinde. Jezdí do Kanady, kde pod vedením br. Naftalina / br. K. / je několik oddílů a krásná skautská činnost.

Po odjezdu do Kalifornie spolu s br. Fakirem / B. / zakládá old-skautský oddíl, SPJ pro U.S.A. a pomáhá oddílům jak jen možno.... a ovšem je jeden z hlavních činitelů STOPY, časopis který již vychází po více než 20 let.

Jarka, Burlingame,
California



Br. Béda kmetem vlajky oddílu c. 1303, knez: Rev. P. J. Popelka, S. J



Týden na horách . . .



neděle 23.12.1973 byla pro mne zvláštním dnem. Byl to den přemýšlení, vzpomínek a lítosti. Celý týden, který předcházel tomuto ránu byl plný vzrusení a legrace. Víím, že na těch sedm dní nikdy nezapomenu.

V šest hodin ráno, 15. prosince, se naše skupina skautů-průzkumníků, oddíl č. 1303 sešla u P. Boy ještě za šera odjela na Mammoth Lakes v High Sierras. Do Tamarac Lodge jsme dorazili kolem druhé hodiny odpoledne. Naše chaty byly hned u Twin Lakes, na pokraji lesa, ve kterém jsme si vyzkoušeli naše umění a "kondičku" na běžkách. Sjezdaři pak byli za půl hodiny autem na kopci Samnuta.

Franta, Olda a Yvonne denně vedli skupinu běžkařů na průzkumy přírody. Cesty vedly lesem, kolem zamrzlých jezer až na břehy High Sierras. Krajina byla krásná a ticho narušovalo jen chrupání sněhu pod lyžemi.

Sjezd byl však mezi skauty přece populárnější. Každé ráno odjížděla aspoň dvě auta odvážlivcu na nedaleké sjezdovky. Tam každý dělal co uměl, ale večer vsichni skončili stejně; unavení, hladoví a ošlehaní větrem a sluncem. Po večeri se pak zpívalo buď česky s Yvonnou Oldou nebo s Martinem a nebo anglicky s Rickem a Johnem. Když se zpěváci a hudebníci unavili, četl nám Franta z "Dobrého vojáka Švejka" a nebo ze "Soudniček".

K jiným zážitkům patřilo koupání v horkých pramenech (zvláště Oldovi se tam líbilo!), a rybaření. Také denní vaření a úklid se musí započítat mezi "zážitky". Díky zkušeným Hany P. se v naší kuchyni vyráběla jídla, za která by se nemusela stydět ani šéfkuchař restaurace první třídy! (a když ne I. aspoň tedy II!)

Z výletu tedy už jen vzpomínky. Ale zato jaké. Vzpomínám na Oldovi pstruhy, na stehy na hlavě míši, na zlomené lyže (John, Lubor, Martin), na modřiny, únavu, atd.

Ale hlavně vzpomínám na to, že dne 17.12.1973, odjelo 22 skautů na lyžařský tábor a 22.12.1973, 22 dobrých přátel -skautů se vrátilo domu.

-Jon-

Explores:

Rick, Dadla, Tomas
Martin, Mark, Misa,
Vera, Genie, Barbara
Jana, Eva.



Vedoucí:

Olda, Franta, Yvone, Pavel,
Michael, Jon, Hana P.
Hana B.
Skauti z odd. 312:
Martin, Lubor

z redakcie:

Redakcia Stopy ďakuje všetkým, ktorí nám poslali vianočný pozdrav. Srdečná vďaka skautom z R.S.Praha. Oznamujeme Vám, že pozdrav, ktorý ste poslali leteckou poštou, bol na doručení za 39 dní.

Finančnú podporu na Stopu poslali: Br: V.K., F.S., L.C., J.D., A.K., H.K., po Dol. 5. J.K., Dolarov 8, M.H. z Kanady Dol. 6. Srdečná vďaka. Škoda, že Vianoce nie sú aspoň 3x do roka. Boli by sme na tom finančne lepšie. Dodatočne poslali podporu: J.S. Dol. 5, A.N. Dol. 6, Dr. M.P. £ 2.

Skauti-Filatelisti: Svetové skautské ústredie zbiera použité poštové známky a používa tieto ako pomocný program pre skautov, ktorí sú telesne handicapovaní. Akto z Vás má zbytočné, použité poštové známky, pošlite tieto na adresu brata: Jaro Konečný, Salem P.O. Strong, Maine 04983, USA, ktorý spolupracuje na tomto programe. Pomôžte tým, ktorí si sami nemôžu pomôcť.

z los angeles:

Nový čs. skautský oddiel v Los Angeles: Ako nám oznámil br. Olda F., založil tento nový čs. skaut. odd. Oddiel má doteraz 6 členov vo veku 11-14 rokov a je zaregistrovaný pod číslom 312. Br. Olda F. je vedúci odd. a tiež si ponechá vedenie skupiny skautov Explórerov. Gratulujeme.

Skautská skupina Explórerov ktorá ešte pred 2 rokmi mala len 7 členov, stala sa tak populárna že počet členov sa zvýšil na 35. Z toho 24 členov sa zúčastnilo zimného tábora a asi rovnaký počet pôjde na letný tábor. Vedúcim skupiny je i naďalej br. Olda F.

Skupina OLD SKAUTOV nám hlási, že na poslednej schôdzi, ktorá bola v January, bolo dohodnuté usporiadať táborak pre býv. skautov, ktorých je v Los Angeles a okolí dosť, ale ktorí radšej stoja stranu a prípadne kritizujú, než aby sa zapojili do spolupráce. Možno, že pri táborovom ohni a skaut. piesňach, skaut. svedomie ich "donúti" k spolupráci. Tiež bolo dohodnuté pomáhať novozaloženému skaut. odd. a spolupracovať so skupinou Explórerov.

Výlet na ostrov Catalina: Skupina Old skautov za spolupráce s americkými morskými skautmi, usporiada výlet pre našich Explórerov a skautov novozaloženého oddielu. Výlet sa kona dňa 18 a 19 mája. Prípadní záujemci, býv. čs. skauti sa môžu prihlásiť na adresu stopy